

MUZIČKA KRITIKA

Koncert Crnogorskog simfonijskog orkestra u Crnogorskom narodnom pozorištu

Spoj intelekta i emocije

Podgoričkoj publici se 21. januara 2008. godine drugi put predstavio novoosnovani Crnogorski simfonijski orkestar, izvođenjem programa koji je trebalo da pokaže domete gudačke grupe orkestra. Mora se istaći da je i ovog puta umjetnički rukovodilac orkestra, maestro **Aleksej Šatski**, potvrdio svoje visoke reference, u potpunosti opravdajući očekivanja slušalaca u prepunoj dvorani Crnogorskog narodnog pozorišta.

Izvjersna euforičnost reagovanja na decembarski debi orkestra, kao na nesumnjiv događaj od velikog značaja za crnogorsku kulturu, sada je morala ustupiti mjesto preciznijoj analizi i pokušaju diferenciranja utisaka sa koncerta. Takav pristup je potreban da bi dokazao ozbiljnost napora orkestra i dirigenta, posebno što umjetniku kao što je **Aleksej Šatski** nije neophodna bilo kakva reklama, već njegov rad zaslužuje argumentovanu i profesionalnu analizu kako o pozitivnim stranama nastupa, tako i onom na šta bi trebalo skrenuti pažnju.

Na programu koncerta su bila djela **Baha** i **Čajkovskog**. Orkestar je, pored uobičajene ispomoći, bio dopunjen i sa dva izuzetno talentovana i iskusna muziča-

ra iz Moskve, **Grigorijem** i **Irinom Krasko**, čije reference, navedene u programu koncerta, govore same za sebe. Već prvi kontakti sa gudačkom grupom od koncertmajstora **Grigorija Kraska** dali su očigledan rezultat, uprkos činjenici da je usviravanje i oblikovanje svih orkestarskih grupa, posebno gudačke, dugoročan proces.

Ipak, zajednički napori dirigenta i koncertmajstora urodili su dobrim plodom. Izvođenje Bahovog Brandenburškog koncerta br. 3, izuzetno zahtjevnog djela, potvrdilo je, s jedne strane, nesumnjiv progres u specifičnom baroknom muziciranju gudačkog ansambla, a s druge - pokazao je još različitu sliku kvaliteta i nivoa pojedinih orkestarskih grupa pojedinaca, pri čemu ne treba zaboraviti ograničen broj proba kompletnog orkestra. Nema sumnje, da će sa stalno zaposlenim muzičarima orkestar sigurno brzo dobiti na ujednačenosti i stabilnosti. U izvođenju je, prije svega, presudan duh, koji je, budući inspirisan od dirigenta, dominirao u koncipiranju dosta složenog djela, punog tenzije i složenosti vezanih za intelektualno-emotivni spoj Bahovog pogleda na svijet.

Koncert za dvije violine, gudački orkestar i kontinuo

Foto: B. Pejović

U potpunosti opravdana očekivanja slušalaca: Crnogorski simfonijski orkestar

u d-mollu, koji je slijedio, predstavio je publici **Grigorija** i **Irinu Krasko** kao soliste. Bez dileme se može reći, da je tandem solista bio toliko kreativan, inspirativan i produhovljen, da su slušaoci mogli samo da opušteno uživaju u prelijepom, prirodnom i čarobnom zvučanju isprepletenih i usaglašenih muzičkih linija, punih srdačne emotivnosti i ljudske mudrosti. Posebno je plijenio toplo i iskreno izvedeni drugi stav Koncerta, u kojem se u potpunosti osjetila snaga ličnosti **Grigorija Kraska**, koji je bio u višegodišnjem

prijateljstvu i saradnji sa čuvenim američkom violinistom **Isakom Šternom**, neprevazidnim interpretatorom Bahovih djela.

U drugom dijelu programa bila je izvedena Serenada za gudački orkestar, op. 48, P. I. Čajkovskog. Cjelokupan sadržaj ove kompozicije, raširen između stilizovanog "sjećanja" na **Mocarta** i razudene ruske duše u finalnom stavu je veoma komplikovan.

Treba podsjetiti i na to, da je ovo djelo namijenjeno znatno većem sastavu nego što je Crnogorski simfonijski orkestar, te je stoga

dirigent imao ni malo lak zadatak: da postigne jarke tačke kulminacije sa relativno malim sredstvima. Orkestar je, ipak, u ovom djelu dao sve od sebe. Psihološka motiviranost, koja je neophodno prisutna u interpretaciji muzike Čajkovskog, rezultirala je izvanrednom ekspresijom orkestra. Čarolija Valcera (II stav) smjenjivala se sa istančano intimnom kantilenom **Elgije** (III stav), u kojoj se vještina koncertmajstora pokazala u punom sjaju!

Dirigentu **A.Šatskom** se mora posebno čestitati na izvođenju IV stava Sere-

nade - virtuozne ruske igre na teme iz zbornika "50 ruskih narodnih pjesama" **M. Balakireva**. Emotivni naboj i zanos ove muzike oduševio je publiku, koja je iskrenim dugim aplauzom tražila "bis".

Valcer iz Serenade, ponovo izveden na zahtjev publike, kao da je stavio tačku na harmoničnu uskladenost psihološki izuzetno raznovrsnog i dijalektički osmišljenog muzičkog putovanja kroz veličanstvena djela, koja su, zajedno sa izvođačima, slušaoci prošli tokom koncerta!

Vladimir Bočkarjov